

KANUN

YARGININ ETKİN VE VERİMLİ İŞLEMESİNE YÖNELİK BAZI
KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN**Kanun No. 7589****Kabul Tarihi: 16/7/2026**

MADDE 1- 9/6/1932 tarihli ve 2004 sayılı İcra ve İflâs Kanununun 114 üncü maddesinin ikinci fıkrasına aşağıdaki cümleler eklenmiş ve yedinci fıkrasının (6), (8) ve (9) numaralı bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Tüm maliklerin miras yoluyla edindikleri ve mirasçılar dışında üçüncü kişilerin mülkiyet hakkının bulunmadığı taşınmazlar bakımından ortaklığın satış suretiyle giderilmesine karar verilmesi hâlinde yapılacak açık artırmalarda birinci artırma sadece malik olan mirasçılar arasında yapılır. Sadece malik olan mirasçılar arasında yapılacak bu artırma usulü bir defaya mahsus olmak üzere uygulanır.”

“6. Satış talep eden ve artırmaya katılmak isteyen alacaklının, en geç artırma süresinin bitiminden önceki iş günü mesai bitimine kadar satışı yapan icra dairesine müracaat etmesi hâlinde alacağın teminatı karşıladığı miktar kadar kendisinden teminat alınmayacağı, açık artırmalarda Hazinesin teminat göstermekten muaf olduğu.”

“8. Elektronik satış portalında verilecek tekliflerin haczedilen malın muhammen kıymetinin yüzde ellisi, ortaklığın satış suretiyle giderilmesinde birinci artırmanın sadece malik olan mirasçılar arasında yapıldığı durumlarda muhammen kıymetinin yüzde yüzü, ikinci artırmada ise muhammen kıymetinin yüzde ellisi ile o malla güvence altına alınan ve satış isteyen alacağına rüçhanı olan alacakların toplamından hangisi fazla ise bu miktarı ve ayrıca bu miktara ilave olarak paraya çevirme ve paylaşırma masraflarını geçmesi gerektiği.

9. İhale alıcısının en yüksek teklifi verip de süresi içinde ihale bedelini yatırmaması hâlinde, alınan teminatın iade edilmeyip öncelikle satış masraflarından mahsup edileceği, kalan miktarın icra dosyaları bakımından alacaklarına mahsuben hak sahiplerine ödeneceği; süresi içinde ihale bedelini yatırmayan ihale alıcısının satış isteyen alacaklı olması durumunda, muhammen bedelin yüzde onunun kendi alacağından mahsup edileceği ve bu satış için yapılan masrafin kendisi üzerinde bırakılarak borçluya yüklenmeyeceği; ortaklığın satış suretiyle giderilmesinde en yüksek teklifi verip de ihale bedelini süresi içinde yatırmayan ihale alıcısından alınan teminatın kendisine iade edilmeyerek satış masrafları mahsup edildikten sonra paydaşlara payları oranında ödeneceği, süresi içinde ihale bedelini yatırmayanın paydaş olması durumunda ise alınan teminatın tamamının diğer pay sahiplerine payları oranında ödeneceği; ayrıca en yüksek teklifi verip de süresi içinde ihale bedelini yatırmayan ihale alıcısına, teklif ettiği bedelin yüzde beşi oranında satış yapan icra dairesince veya satış memurunca idari para cezası verileceği, verilen bu cezanın 6183 sayılı Kanun hükümleri uyarınca tahsili için tahsil dairesine bildirileceği.”

MADDE 2- 18/1/1972 tarihli ve 1512 sayılı Noterlik Kanununun 55 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 55- Noterlik evrak ve defterleri mahkeme, sulh ceza hâkimliği ve Cumhuriyet başsavcılıklarınca veya resmî daireler tarafından yahut konusu da belirtilmek suretiyle noterlikte soruşturmaya yetkili kılınan kimselerce incelenebilir.

Mahkeme, sulh ceza hâkimliği veya Cumhuriyet başsavcılığı tarafından, noterlik evrakının aslının istenmesi hâlinde ilgili noter, evrakın bir örneğini çıkarıp aslına uygunluğunu onaylar. Noter, onayladığı örneği aslının yerinde saklar ve evrakın aslını ilgili mercie gönderir.

Mahkeme, sulh ceza hâkimliği, Cumhuriyet başsavcılığı veya soruşturmaya yetkili kılınan resmî daire tarafından noterlik evrakının onaylı bir örneğinin istendiği durumlarda, noter istenilen evrakın aslını elektronik ortamda taramak ve güvenli elektronik imzayla imzalamak suretiyle oluşturduğu onaylı örneği ilgili mercie elektronik ortamda gönderir. Elektronik ortamda gönderme imkânı bulunmayan durumlarda evrakın aslına uygunluğunu onaylayarak onaylı örneği ilgili mercie gönderir.

Bu madde uyarınca yapılan işlemler için yevmiye numarası verilmez. Posta masrafı ve 112 nci madde uyarınca düzenlenen tarifeye belirlenen yol masrafı hariç olmak üzere harç, vergi, değerli kâğıt ücreti dâhil herhangi bir ücret alınmaz.”

MADDE 3- 6/1/1982 tarihli ve 2575 sayılı Danıştay Kanununun geçici 27 nci maddesinin onüçüncü fıkrasında yer alan “on yıl” ibaresi “on dört yıl” şeklinde değiştirilmiş ve maddenin onyedinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Bu fıkra hükümleri, 23/7/2030 tarihine kadar uygulanmaz.”

MADDE 4- 6/1/1982 tarihli ve 2576 sayılı Bölge İdare Mahkemeleri, İdare Mahkemeleri ve Vergi Mahkemelerinin Kuruluşu ve Görevleri Hakkında Kanunun 7 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve ikinci fıkrasında yer alan “yirmibeşbin” ibaresi “dört yüz seksen altı bin” şeklinde değiştirilmiştir.

“1. Düzenleyici işlemlere karşı açılanlar hariç, aşağıda sayılan davalar idare mahkemesi hâkimlerinden biri tarafından çözümlenir:

a) Konusu dört yüz seksen altı bin Türk Lirasını aşmayan; idari işlemlere karşı açılan iptal davaları ve tam yargı davaları.

b) İlköğretim, ortaöğretim ve yükseköğretim öğrencileri hakkında tesis edilen uzaklaştırma ve ilişik kesme sonucunu doğuranlar hariç disiplin cezası ile sınıf geçme, not tespiti, yurt, kredi ve burs işlemlerine karşı açılan davalar.

c) Kamu görevlileri hakkında tesis edilen geçici görevlendirme, yolluk, lojman ve izin işlemlerine karşı açılan davalar.

d) Kamu görevlilerine verilen uyarma cezasına karşı açılan davalar.

e) Mesleki faaliyeti geçici veya sürekli olarak engelleyenler hariç olmak üzere, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının üyeleri hakkında verdiği disiplin cezalarına karşı açılan davalar.

f) 1/7/1976 tarihli ve 2022 sayılı 65 Yaşını Doldurmuş Muhtaç, Güçsüz ve Kimsesiz Türk Vatandaşlarına Aylık Bağlanması Hakkında Kanunun uygulanmasından doğan davalar.”

MADDE 5- 6/1/1982 tarihli ve 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 45 inci maddesinin üçüncü ve beşinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“3. Bölge idare mahkemesi, ilk derece mahkemesinin kararına ilişkin yaptığı inceleme sonunda;

a) Kararı hukuka uygun bulursa,

b) Kararın sonucu hukuka uygun olmakla birlikte gösterilen gerekçeyi doğru bulmaz veya eksik bulursa kararın gerekçesini değiştirerek,

c) Karardaki maddi yanlışlıkların düzeltilmesi mümkün ise gerekli düzeltmeyi yaparak, istinaf başvurusunun reddine karar verir.”

“5. Bölge idare mahkemesi;

a) İlk inceleme üzerine verilen kararlar ile usule ilişkin verilen diğer nihai kararlara karşı yapılan istinaf başvurusunu haklı bulması,

b) Davaya görevsiz veya yetkisiz mahkeme yahut reddedilmiş veya yasaklanmış hâkim tarafından bakılmış olması,

c) Dilekçenin reddine karar verilmesi gerekirken bu karar verilmeksizin dava hakkında karar verilmesi,

d) Dosyanın eksik veya yanlış hasımla tekemmül ettirilerek karar verilmesi,

e) Talep hakkında karar verilmemesi yahut eksik hükümle karar verilmesi,

f) Keşif veya bilirkişi incelemesi yaptırılması gerektiği hâlde yaptırılmadan karar verilmesi,

g) Duruşma yapılması gerektiği hâlde duruşma yapılmadan karar verilmesi,

hallerinde, istinaf başvurusunun kabulü ile ilk derece mahkemesi kararının kaldırılmasına ve dosyanın kararı veren mahkemeye gönderilmesine kesin olarak karar verir. Ancak bölge idare mahkemesi, (f) ve (g) bentlerindeki eksikliği kendisi gidererek karar verebilir. Bu fıkra da sayılan haller dışında kararın kaldırılarak dosyanın kararı veren mahkemeye gönderilmesine karar verilemez.”

MADDE 6- 2577 sayılı Kanunun 46 ncı maddesinin birinci fıkrasının başına “1.” ibaresi eklenmiş, (c) bendi yürürlükten kaldırılmış ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“2. Birinci fıkra kapsamında olmayan davalarda bölge idare mahkemesinin istinaf kanun yolu incelemesinde ilk derece mahkemesi kararını kaldırması üzerine yeniden verdiği kararlar, tebliğinden itibaren otuz gün içinde Danıştayda temyiz edilebilir. Ancak, aşağıda sayılan dava ve işler bakımından kaldırma kararı üzerine yeniden bir karar verilmiş olsa dahi temyiz yoluna başvurulamaz:

a) İdare ve vergi mahkemelerinde tek hâkimle görülen davalar.

b) 2/7/1941 tarihli ve 4081 sayılı Çiftçi Mallarının Korunması Hakkında Kanunun uygulanmasından kaynaklanan davalar.

c) 4/12/1984 tarihli ve 3091 sayılı Taşınmaz Mal Zilyedliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanunun uygulanmasından kaynaklanan davalar.

d) 4/4/2013 tarihli ve 6458 sayılı Yabancılar ve Uluslararası Koruma Kanununun uygulanmasından kaynaklanan davalar.

e) Miktar veya değeri itibarıyla birinci fıkranın (b) bendinde belirtilen temyiz sınırının altında kalan bölge idare mahkemesinin yeniden verdiği karar ile ilk derece mahkemesi kararı arasındaki farkın, miktar itibarıyla 45 inci maddenin birinci fıkrasının ikinci cümlesinde belirtilen parasal sınırı geçmeyen kararlar.

f) Sadece vekalet ücreti ve yargılama giderlerine ilişkin verilen kararlar.”

MADDE 7- 14/4/1982 tarihli ve 2659 sayılı Adli Tıp Kurumu ile İlgili Bazı Düzenlemeler Hakkında Kanunun mülga 26 ncı maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“Atama ve görev süresi:

MADDE 26- Adli tıp ihtisas kurulu başkan ve üyeliklerine atanmak için en az tıpta veya diş hekimliğinde uzmanlık belgesi ya da alanında doktora derecesi almış olmak şarttır.

Adli tıp ihtisas kurulu başkan ve üyeleri ile adli tıp grup başkanları ve adli tıp ihtisas dairesi başkanlarının görev süresi dört yıldır. Yeni atanan veya görevlendirilenler göreve başlayınca kadar süresi dolanların görevi devam eder.”

MADDE 8- 24/2/1983 tarihli ve 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 10 uncu maddesine mevcut üçüncü, ondördüncü ve onbeşinci fıkralarından sonra gelmek üzere sırasıyla aşağıdaki fıkralar eklenmiş, maddenin mevcut onikinci fıkrasında yer alan “onaltıncı” ibaresi “ondokuzuncu” şeklinde ve mevcut onsekizinci fıkrasında yer alan “sözlü sınavlara ilişkin hususlar Türkiye Adalet Akademisine çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir.” ibaresi “sözlü sınavlara ilişkin diğer hususlar Türkiye Adalet Akademisine çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir.” şeklinde değiştirilmiştir.

“Adli yargı hâkim ve savcı yardımcılarını ile idari yargı hâkim yardımcılarını ilgisine göre; Anayasa ve insan hakları hukuku, ceza hukuku, özel hukuk, idare hukuku, vergi hukuku ve usul hukuku alanları ile duruşma yönetimi, karar ve gerekçeli karar yazımı, adalet hizmetlerinin yönetimi ve denetimi, uluslararası kuruluşlar ve sözleşmeler, sık karşılaşılan davalar ve kişisel gelişim konularında eğitim verilir.”

“Yazılı sınavlarda eğitim verilen konulardan soru sorulur. Sınavlar, yüz tam puan üzerinden değerlendirilir. Mazereti sebebiyle yazılı sınavlara katılamayan hâkim ve savcı yardımcılarını, mazeretlerinin ortadan kalktığı günden itibaren durumlarını en geç beş iş günü içinde Türkiye Adalet Akademisine bildirir. Yazılı sınav kurulunca mazereti haklı görülenlerin yazılı sınavını, Akademi tarafından belirlenen tarihte yapılır. Yazılı sınav sonuçları, yazılı sınav kurulunca tutanağa bağlanır ve Akademiye teslim edilir.”

“Sözlü sınavda hâkim ve savcı yardımcısının;

- a) Eğitim konularına ilişkin mevzuat, içtihat ve uygulama bilgisi,
- b) Mesleki yeterliliği, hukuki meseleleri kavrama, çözme ve ifade etme yeteneği,
- c) Özgüveni, temsil kabiliyeti ve davranışlarının mesleğe uygunluğu,
- ç) Türkçeyi etkin bir şekilde kullanma becerisi ile genel kültür ve yetenek düzeyi,

değerlendirilir. Sözlü sınav, bu fıkarda belirtilen hususların her biri yirmibeşer puan üzerinden değerlendirilerek yapılır. Sözlü sınav kurulunun her bir üyesi tarafından verilen puanlar ayrı ayrı tutanağa geçirilir. Sözlü sınav puanı, üyelerin yüz üzerinden verdikleri puanların aritmetik ortalamasıdır. Sözlü sınav sonuçları, sözlü sınav kurulunca tutanağa bağlanır ve Akademiye teslim edilir. Mazereti sebebiyle sözlü sınava katılamayan hâkim ve savcı yardımcılarını, mazeretlerinin ortadan kalktığı günden itibaren durumlarını en geç beş iş günü içinde Türkiye Adalet Akademisine bildirir. Sözlü sınav kurulunca mazereti haklı görülenlerin sözlü sınavını, Akademi tarafından belirlenen tarihte yapılır.”

MADDE 9- 2802 sayılı Kanunun 63 üncü maddesinin ikinci fıkrasına (e) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiş ve diğer bent buna göre teselsül ettirilmiştir.

“(f) Mesleğin gerektirdiği hukuki bilgiyle çözümlenmesi mümkün olan konularda bilirkişiye başvurmak,”

MADDE 10- 4/12/1984 tarihli ve 3095 sayılı Kanuni Faiz ve Temerrüt Faizine İlişkin Kanunun 1 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 1- 11/1/2011 tarihli ve 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu ile 13/1/2011 tarihli ve 6102 sayılı Türk Ticaret Kanununa göre faiz ödenmesi gereken hallerde, miktarı sözleşme ile tespit edilmemişse bu ödeme yıllık, Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasının önceki yılın 31 Aralık günü kısa vadeli kredi işlemlerinde uyguladığı reeskont oranının yüzde sekseni üzerinden yapılır. Söz konusu reeskont oranı, 30 Haziran günü önceki yılın 31 Aralık günü uygulanan reeskont oranından beş puan veya daha çok farklı ise, yılın ikinci yarısında 30 Haziran günü belirlenen oranın yüzde sekseni geçerli olur.”

MADDE 11- 22/11/2001 tarihli ve 4721 sayılı Türk Medenî Kanununun 440 ıncı maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesine “talimat uyarınca,” ibaresinden sonra gelmek üzere “Ulusal Yargı Ağı Bilişim Sistemine entegre elektronik satış portalında” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 12- 4721 sayılı Kanunun 444 üncü maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Satış, Ulusal Yargı Ağı Bilişim Sistemine entegre elektronik satış portalında açık artırma yapılar ve ihale vesayet makamının onamasıyla tamam olur; onamaya ilişkin kararın ihale gününden başlayarak on gün içinde verilmesi gerekir.”

MADDE 13- 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 158 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(4) Bu madde ile 157 nci maddede yer alan suçlara iştirakin, kendisine veya başkasına haksız bir menfaat sağlamak amacıyla kendisine veya başkasına ait banka veya kredi kartı gibi ödeme araçlarını ya da banka, aracı kurum, ödeme hizmeti sağlayıcıları veya kripto varlık hizmet sağlayıcıları nezdinde bulunan hesabın kullanılmasını sağlayan zorunlu bilgileri veya araçları başkasına vermek fiiliyle sınırlı olması halinde verilecek ceza yarı oranında indirilir.”

MADDE 14- 4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 80 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“(2) İnceleme sonuçları kimlik bilgilerinden arındırılmış şekilde mahsus bir sisteme kaydedilir ve bir örneği dosyasında delil olarak saklanmak üzere soruşturma veya kovuşturma makamına gönderilir. Sisteme kaydedilen ve dosyada delil olarak saklanan bilgiler, kovuşturmaya yer olmadığı kararına itiraz süresinin dolması, itirazın reddi, beraat veya ceza verilmesine yer olmadığı kararı verilir kesinleşmesi hâllerinde derhâl, diğer hallerde mahkeme kararının kesinleşmesinden itibaren yirmi yıl geçmesiyle Cumhuriyet savcısının huzurunda yok edilir ve bu husus

dosyasında muhafaza edilmek üzere tutanağa geçirilir. Bilgisi sisteme kaydedilen kişi bu süre içinde kişisel verinin saklanması gerektiren amacın ortadan kalkması veya haklı bir nedenin bulunması halinde hâkim veya mahkemeden bu bilgilerin silinmesini talep edebilir.”

“(3) Bu madde uyarınca sisteme kaydedilen bilgiler, yürütülmekte olan bir soruşturma veya kovuşturma kapsamında maddî gerçeğin ortaya çıkarılması amacıyla mahkeme, hâkim veya Cumhuriyet savcısı kararıyla kullanılabilir. Mahkeme veya hâkim kararlarına karşı itiraz yoluna; Cumhuriyet savcısının kararına karşı ise sulh ceza hâkimliğine başvurulabilir.

(4) İnceleme sonuçlarının mahsus sistemde kaydedilmesi, saklanması ve imhası ile bu kayıtlardan yararlanmaya ilişkin esas ve usuller, Adalet Bakanlığı ve İçişleri Bakanlığı tarafından müştereken çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 15- 5271 sayılı Kanunun 231 inci maddesinin beş ila ondördüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(5) Sanığa yüklenen suçtan dolayı yapılan yargılama sonunda hükmolunan ceza, iki yıl veya daha az süreli hapis veya adli para cezası ise; mahkemece, hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilebilir. Uzlaşmaya ilişkin hükümler saklıdır. Hükmün açıklanmasının geri bırakılması, müsadereye ilişkin hükümler hariç, kurulan hükmün sanık hakkında bir hukukî sonuç doğurmamasını ifade eder.

(6) Hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilebilmesi için;

a) Sanığın daha önce kasıtlı bir suçtan mahkûm olmamış bulunması,

b) Mahkemece, sanığın kişilik özellikleri ile duruşmadaki tutum ve davranışları göz önünde bulundurularak yeniden suç işlemeyeceği hususunda kanaate varılması,

c) Suçun işlenmesiyle mağdurun veya kamunun uğradığı zararın; aynen iade, suçtan önceki hâle getirme veya tazmin suretiyle tamamen giderilmesi, gerekir.

(7) Açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilen hükümde, mahkûm olunan hapis cezası ertelenemez ve kısa süreli olması hâlinde seçenek yaptırımlara çevrilemez.

(8) Hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararının verilmesi hâlinde sanık, beş yıl süreyle denetim süresine tâbi tutulur. Denetim süresi içinde, kişi hakkında kasıtlı bir suç nedeniyle bir daha hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilemez. Bu süre içinde bir yıldan fazla olmamak üzere mahkemenin belirleyeceği süreyle, sanığın denetimli serbestlik tedbiri olarak;

a) Bir meslek veya sanat sahibi olmaması hâlinde, meslek veya sanat sahibi olmasını sağlamak amacıyla bir eğitim programına devam etmesine,

b) Bir meslek veya sanat sahibi olması hâlinde, bir kamu kurumunda veya özel olarak aynı meslek veya sanatı icra eden bir başkasının gözetimi altında ücret karşılığında çalıştırılmasına,

c) Belli yerlere gitmekten yasaklanmasına, belli yerlere devam etmek hususunda yükümlü kılınmasına ya da takdir edilecek başka yükümlülüğü yerine getirmesine,

karar verilebilir. Denetim süresi içinde dava zamanaşımı durur.

(9) Altıncı fıkranın (c) bendinde belirtilen koşulu derhal yerine getiremediği takdirde; sanık hakkında mağdura veya kamuya verdiği zararı denetim süresince aylık taksitler hâlinde ödemek suretiyle tamamen gidermesi koşuluyla da hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararı verilebilir.

(10) Denetim süresi içinde kasten yeni bir suç işlenmediği ve denetimli serbestlik tedbirine ilişkin yükümlülüklerle uygun davranıldığı takdirde, açıklanması geri bırakılan hüküm ortadan kaldırılarak, davanın düşmesi kararı verilir.

(11) Denetim süresi içinde kasten yeni bir suç işlemesi veya denetimli serbestlik tedbirine ilişkin yükümlülüklerle aykırı davranması hâlinde, mahkeme hükmü açıklar. Ancak mahkeme, kendisine yüklenen yükümlülükleri yerine getiremeyen sanığın durumunu değerlendirerek; cezanın yarısına kadar belirleyeceği bir kısmının infaz edilmemesine ya da koşullarının varlığı hâlinde hükümdeki hapis cezasının ertelenmesine veya seçenek yaptırımlara çevrilmesine karar vererek yeni bir mahkûmiyet hükmü kurabilir. Açıklanan veya yeni kurulan hükme itiraz edilebilir. İtiraz mercii ancak bu fıkradaki koşullarla sınırlı olarak bir değerlendirme yapabilir.

(12) 272 nci maddenin üçüncü fıkrası hükümleri saklı kalmak üzere, hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararına karşı istinaf yoluna başvurulabilir. Bölge adliye mahkemesi tarafından verilen kararlar hakkında 286 ncı madde hükümleri uygulanır. 272 nci maddenin üçüncü fıkrası hükümleri saklı kalmak üzere, hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararının ilk derece mahkemesi sıfatıyla bölge adliye mahkemesi veya Yargıtay tarafından verilmesi hâlinde temyiz yoluna gidilebilir. İstinaf ve temyiz yolunda karar ve hüküm, usul ve esasa ilişkin hukuka aykırılıklar yönünden incelenir.

(13) Hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararı, bunlara mahsus bir sisteme kaydedilir. Bu kayıtlar, ancak bir soruşturma veya kovuşturmayla bağlantılı olarak Cumhuriyet savcısı, hâkim veya mahkeme tarafından istenmesi hâlinde, bu maddede belirtilen amaç için kullanılabilir.

(14) Bu maddenin hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına ilişkin hükümleri, işkence ve eziyet suçları ile kamu görevlisinin görevi sebebiyle işlediği ve Anayasanın 17 nci maddesi kapsamında kötü muamele kabul

edilebilecek suçlar hakkında uygulanmaz.”

MADDE 16- 5271 sayılı Kanunun 247 nci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(3) Kaçak sanık hakkında kovuşturma yapılabilir. Ancak, daha önce sorgusu yapılmamış ise, mahkûmiyet ve ceza verilmesine yer olmadığı kararı verilemez. Güvenlik tedbirine karar verilmesi halinde kaçak sanık veya müdafii, savunma hakkının kullanılmak istendiğini belirterek yargılamanın yenilenmesini talep edebilir.”

MADDE 17- 5271 sayılı Kanunun 308 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(1) Yargıtay ceza dairelerinin yargı yeri belirlenmesi ve görevsizlik kararları hariç olmak üzere tüm kararlarına karşı Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı, re’sen veya istem üzerine, dosyanın kendisine teslim edildiği tarihten itibaren üç ay içinde Ceza Genel Kuruluna itiraz edebilir. Sanığın lehine itirazda süre aranmaz.”

“(4) İstem, sanık veya sanık adına kanun yoluna başvurma hakkı olanlar ile katılan, katılma isteği karara bağlanmamış ya da katılan sıfatını alabilecek surette suçtan zarar görmüş bulunanlar tarafından yapılır.”

MADDE 18- 11/1/2011 tarihli ve 6098 sayılı Türk Borçlar Kanununun 55 inci maddesine aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Çalışma gücünün azalmasından ya da yitirilmesinden doğan kayıplar ile ölenin desteğinden yoksun kalan kişilerin bu sebeple uğradıkları kayıplar nedeniyle, zarar görenin veya destekte bulunan kişinin kazancının bilindiği döneme ilişkin hesaplanan tazminat miktarının toplamına haksız fiil veya zarar doğuran olayın meydana geldiği tarihten; zarar görenin veya destekte bulunan kişinin kazancının bilinemediği döneme ilişkin hesaplanan tazminat miktarının toplamına ise karar tarihinden itibaren kanuni faiz işletilir.

Çalışma gücünün azalmasından ya da yitirilmesinden doğan kayıplar ile ölenin desteğinden yoksun kalan kişilerin bu sebeple uğradıkları kayıplara bağlı tazminatlar için ifa amacıyla tahkikat başlayınca kadar ödenen bedel, ödeme tarihine göre belirlenecek tazminat miktarından oransal olarak mahsup edilir.”

MADDE 19- 12/1/2011 tarihli ve 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanununun 107 nci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 20- 6100 sayılı Kanunun 109 uncu maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(4) Alacağın sadece bir kısmının dava edildiği durumlarda talep konusu, aynı davada bir defaya mahsus olmak üzere iddianın genişletilmesi yasağına tabi olmaksızın tahkikatın sona ermesine kadar artırılabilir. Bu durumda zamanaşımı, artırılan kısım bakımından da dava tarihinden itibaren kesilmiş sayılır.”

MADDE 21- 6100 sayılı Kanunun 147 nci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(3) Duruşmalar arasındaki süre üç aydan daha uzun olamaz. İşin niteliği gereği bilirkişi incelemesinin uzaması veya istinabe yoluyla tahkikat işlemlerinin yürütülmesi gibi zorunlu hâllerde, hâkim gerekçesini belirterek daha uzun bir süre belirleyebilir.”

MADDE 22- 6100 sayılı Kanunun 149 uncu maddesine üçüncü fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş ve diğer fıkralar buna göre teselsül ettirilmiştir.

“(4) Ses ve görüntü nakledilmesi yoluyla bulundukları yerden duruşmaya katılmasına karar verilenler hakkında, 154 üncü maddenin üçüncü fıkrasının (ç) bendinde belirtilen ikrar, yeminin edası, davanın geri alınmasına muvafakat, davadan feragat, davayı kabul ile sulh olma hâlleri hariç olmak üzere, elle atılan imzaya ilişkin hükümler uygulanmaz.”

MADDE 23- 6100 sayılı Kanunun 166 ncı maddesinin birinci fıkrasının ikinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İlk davanın açıldığı mahkeme birleştirme kararının kesinleşmesinden itibaren bununla bağlıdır.”

MADDE 24- 6100 sayılı Kanunun 168 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 168- (1) Aynı yargı çevresinde yer alan aynı düzey ve sıfattaki hukuk mahkemelerinde görülmekte olan davalar yönünden verilen birleştirme kararına karşı sadece istinaf yoluna başvurulabilir.

(2) İlk derece mahkemelerince verilen ayırma kararlarına karşı istinaf yoluna; bölge adliye mahkemelerinin birleştirme ve ayırma kararları hakkında ise temyiz yoluna, ancak hükümle birlikte gidilebilir. Şu kadar ki, bu husus tek başına, bölge adliye mahkemesinde hükmün kaldırılarak esastan incelenme; Yargıtayda ise bozma sebebi teşkil etmez.”

MADDE 25- 6100 sayılı Kanunun 362 nci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(3) Bölge adliye mahkemesinin yaptığı inceleme sonucunda istinaf başvurusunun kısmen veya tamamen kabul edilerek yeniden esas hakkında verilen kararın kabul edilen ya da reddedilen kısmının, miktar veya değeri itibarıyla 341 inci maddenin ikinci fıkrasında düzenlenen parasal sınırın üzerinde olması halinde temyiz edilebilir. Şu kadar ki;

a) Miktar veya değeri itibarıyla birinci fıkra da belirtilen temyiz sınırının altında kalan bölge adliye mahkemesinin yeniden esas hakkında verdiği karar ile ilk derece mahkemesi kararı arasındaki farkın, miktar veya değeri itibarıyla 341 inci maddenin ikinci fıkrasında belirtilen parasal sınırı geçmemesi halinde bu karara karşı temyiz yoluna başvurulamaz.

b) Miktar veya değeri itibarıyla birinci fıkra da belirtilen temyiz sınırının altında kalan bölge adliye mahkemesinin yeniden esas hakkında verdiği kararın, sadece yargılama gideri veya vekâlet ücretine ilişkin olması

halinde bu karara karşı temyiz yoluna başvurulamaz.”

GEÇİCİ MADDE 1- (1) Bu maddeyi ihdas eden Kanunla 2004 sayılı Kanunun 114 üncü maddesinde yapılan değişiklikler, bu değişikliklerin yürürlüğe girdiği tarihten önce ilanı yapılmış açık artırmalar hakkında uygulanmaz. Bu açık artırmalar bakımından değişiklikten önceki hükümlerin uygulanmasına devam olunur.

(2) Bu maddeyi ihdas eden Kanunla 2576 sayılı Kanunun 7 nci maddesinde yapılan değişiklikler, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten sonra açılan davalar bakımından uygulanır.

(3) Bu maddeyi ihdas eden Kanunla 2577 sayılı Kanunun 46 ncı maddesinde yapılan değişiklikler, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten sonra bölge idare mahkemelerince verilen kararlar hakkında uygulanır. Bu tarihten önce bölge idare mahkemelerince verilen kararlar hakkında, bu Kanunla yapılan değişikliklerden önceki hükümler uygulanır.

(4) Bu maddeyi ihdas eden Kanunla 2659 sayılı Kanunun mülga 26 ncı maddesinin yeniden düzenlenmesi suretiyle görev süresi belirlenen adli tıp ihtisas kurulu başkan ve üyeleri ile adli tıp grup başkanları ve adli tıp ihtisas dairesi başkanlarından; bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla dört yıl veya daha fazla süreyle görev yapmış olanların görevleri sona erer, dört yıldan daha az süreyle görev yapmış olanlar kalan süreyi tamamlar. Bu madde kapsamında görev süresi sona erenler, yerlerine atama veya görevlendirme yapılıncaya kadar görevine devam eder.

(5) Bu maddeyi ihdas eden Kanunla 4721 sayılı Kanunun 440 ıncı ve 444 üncü maddelerinde yapılan değişiklikler, açık artırma suretiyle satışına karar verilip de bu değişikliklerin yürürlüğe girdiği tarihten önce ilanı yapılmış açık artırmalar hakkında uygulanmaz. Bu açık artırmalar bakımından değişiklikten önceki hükümlerin uygulanmasına devam olunur.

(6) Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce 5237 sayılı Kanunun 157 nci veya 158 inci maddesi uyarınca haklarında hüküm verilmiş olup da dosyası kanun yolu incelemesinde bulunan sanıklardan, bu maddeyi ihdas eden Kanunla 5237 sayılı Kanunun 158 inci maddesine eklenen dördüncü fıkranın uygulanacağı sanıkların bölge adliye mahkemeleri ceza dairelerinde bulunan dosyaları hakkında bozma kararı verilir ve dosya ilk derece mahkemelerine gönderilir. Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığında bulunan dosyalar ise gelişlerindeki usule uygun olarak ilk derece mahkemelerine gönderilir.

(7) Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce 5237 sayılı Kanunun 157 nci veya 158 inci maddesi uyarınca haklarında hüküm verilmiş olup da dosyası infaz aşamasında olan ve haklarında 5237 sayılı Kanunun 168 inci maddesi uygulanmamış hükümlülerden, bu maddeyi ihdas eden Kanunla 5237 sayılı Kanunun 158 inci maddesine eklenen dördüncü fıkranın uygulanacağı hükümlüler, mağdurun uğradığı zararı mahkemece yapılacak ihtardan itibaren altı ay içinde aynen geri verme veya tazmin suretiyle tamamen gidermesi halinde, 5237 sayılı Kanunun 168 inci maddesinin ikinci fıkrasında düzenlenen etkin pişmanlık hükümlerinden faydalanabilir. Bu süre içinde mağdurun zararı tamamen giderilinceye kadar, bu fıkra uyarınca infazın ertelenmesine veya durdurulmasına karar verilemez. Bu fıkra hükümleri, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla hüküm verilmiş olup da kanun yoluna başvurulmaması sebebiyle bu maddenin yürürlüğe girmesinden sonra kesinleşen hükümler bakımından da uygulanır.

(8) Bu maddeyi ihdas eden Kanunla 5271 sayılı Kanunun 308 inci maddesinin birinci fıkrasında yapılan değişiklik, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten sonra teslim edilen dosyalar hakkında uygulanır. Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce teslim edilmiş olan dosyalar hakkında önceki hükümlerin uygulanmasına devam olunur.

(9) Bu maddeyi ihdas eden Kanunla 6098 sayılı Kanunun 55 inci maddesinde yapılan değişiklik, söz konusu değişikliğin yürürlüğe girdiği tarihten sonra meydana gelen haksız fiiller veya zarar doğuran olaylar hakkında uygulanır. Bu değişikliğin yürürlüğe girdiği tarihten önce meydana gelen haksız fiiller veya zarar doğuran olaylar bakımından maddenin değişiklikten önceki hükümlerinin uygulanmasına devam olunur.

(10) Bu maddeyi ihdas eden Kanunla 6100 sayılı Kanunun yürürlükten kaldırılan 107 nci maddesi, yürürlükten kaldırılma tarihinden önce açılan davalar bakımından uygulanmaya devam olunur.

MADDE 26- (1) Bu Kanunun;

- a) 3 üncü maddesi 23/7/2026 tarihinden itibaren geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,
 - b) 11 inci, 12 nci ve 22 nci maddeleri yayımı tarihinden itibaren üç ay sonra,
 - c) Diğer maddeleri yayımı tarihinde,
- yürürlüğe girer.

MADDE 27- (1) Bu Kanun hükümlerini Cumhurbaşkanı yürütür.

30/7/2026